KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2352/87

af 31. juli 1987

om gennemførelsesbestemmelserne for destillation som omhandlet i artikel 36 i forordning (EØF) nr. 822/87 for produktionsåret 1987/88

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Akten vedrørende Spaniens og Portugals Tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 822/87 af 16. marts 1987 om den fælles markedsordning for vin (1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1972/87 (2), særlig artikel 47, stk. 3, artikel 36, stk. 6, og artikel 81,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85 af 11. juni 1985 om regningsenhedens værdi og om de omregningskurser, der skal anvendes i den fælles landbrugspolitik (3), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1636/87 (4),

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1678/85 af 11. juni 1985 om fastsættelse af de omregningskurser, der skal anvendes i landbrugssektoren (5), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1953/87 (6), og

ud fra følgende betragtninger:

De i artikel 36 i forordning (EØF) nr. 822/87 omhandlede destillationsforanstaltninger bør gennemføres efter Rådets forordning (EØF) nr. 2179/83 af 25. juli 1983 om fastsættelse af generelle regler for destillation af vin og biprodukter fra vinfremstilling (7), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3805/87 (8);

det er nødvendigt dels at fastsætte betingelserne for producenternes opfyldelse af den i artikel 36 i forordning (EØF) nr. 822/87 omhandlede forpligtelse, dels at fastsætte destilleriernes forpligtelser;

det bør fastsættes, at der i den enkelte producents destillationsforpligtelse fraregnes en fast mængde, svarende til hjemmeforbruget, og de mængder, der udføres; det vil derfor være hensigtsmæssigt at bestemme, at den pågældende vin skal udføres inden et bestemt tidspunkt, således at den resterende mængde kan blive destilleret som fastsat inden produktionsårets udgang;

i henhold til artikel 36, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 822/87 gælder destillationsforpligtelsen ikke for den normalt fremstillede vinmængde; denne mængde bør fastlægges for hver af de forskellige kategorier vin fremstillet af druesorter med dobbelt klassificering;

fastsættelsen af den mængde, der skal destilleres for hver producent, skal finde sted på grundlag af den samlede producerede mængde; denne fremgår af de anmeldelser, der er omhandlet i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2102/84 af 13. juli 1984 om høst-, produktions- og beholdningsanmeldelser i vinsektoren (9), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2467/86 (10), samt af de bogføringer i til- og afgangsbøger, der er omhandlet i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1153/75 af 30. april 1975 om udstedelse af ledsagedokumenter og om fastlæggelse af de forpligtelser, der inden for vinsektoren påhviler producent og forhandler, undtagen detailhandler (11), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 418/86 (12);

for vin fremstillet af druer produceret i Spanien må der fastsættes en pris på grundlag af orienteringspriserne i det pågældende land;

det er nødvendigt at undgå risikoen for, at de produkter, der fremkommer ved destillation af visse vine, for hvilke den i artikel 36 i forordning (EØF) nr. 822/87 omhandlede forpligtelse gælder, skal forstyrre markedet for brændevin af vin med oprindelsesbetegnelse; det bør derfor efter artikel 3, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2179/83 fastsættes, at der ved direkte destillation af denne vin ikke må fremstilles et produkt med et alkoholindhold på under 92 % vol;

det er nødvendigt at fastsætte visse frister for producenters og destilleriers gennemførelse af foranstaltningen for at sikre, at foranstaltningen bliver så effektiv som mulig;

destillerierne kan ifølge artikel 36, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 822/87 enten modtage støtte for det produkt, der skal destilleres, eller levere destillatet til interventionsorganet; støtten bør fastsættes på grundlag af kriterierne i artikel 16 i forordning (EØF) nr. 2179/83; i Spanien er opkøbspriserne for vin forskellige fra opkøbspriserne i De Ti; støttebeløbene for Spanien bør derfor fastsættes således, at der tages hensyn til forskellene

(1) EFT nr. L 84 af 27. 3. 1987, s. 1.
(2) EFT nr. L 184 af 3. 7. 1987, s. 26.
(3) EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.
(4) EFT nr. L 153 af 13. 6. 1987, s. 1.
(5) EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 11.
(6) EFT nr. L 185 af 4. 7. 1987, s. 68.
(7) EFT nr. L 212 af 3. 8. 1983, s. 1.
(8) EFT nr. L 367 af 31. 12. 1985, s. 39.
(9) EFT nr. L 194 af 24. 7. 1984, s. 1.
(10) EFT nr. L 211 af 1. 8. 1986, s. 17.
(11) EFT nr. L 113 af 1. 5. 1975, s. 1.
(12) EFT nr. L 48 af 26. 2. 1986, s. 8.

mellem disse priser; for at undgå fremstilling af brændevin af ringe kvalitet er det i mangel af fællesskabskriterier på dette område nødvendigt at kræve, at de fremstillede brændevine skal opfylde de gældende nationale bestemmelser;

for at kunne modtage støtte skal der indsendes en ansøgning ledsaget af en række bilag; med henblik på at sikre, at systemet fungerer ensartet i medlemsstaterne, bør der fastsættes frister for indsendelse af ansøgning;

for at der ikke skal ske uretmæssig udbetaling, bør det fastsættes, at udbetaling af støtte eller betaling af alkohol leveret til interventionsorganet først finder sted, når destilleriet over for det pågældende organ har fremlagt bevis for, at producenten har fået udbetalt opkøbsprisen, eller når det er blevet garanteret over for producenten;

den pris, interventionsorganerne skal betale for de produkter, de får leveret, bør fastsættes, på grundlag af kriterierne i artikel 18, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2179/83; for Spanien fastsættes denne pris af ovennævnte grunde på et lavere niveau end for De Ti;

da der ikke eksisterer en markedsordning for ethylalkohol på fællesskabsplan, risikerer de interventionsorganer, som har til opgave at afsætte denne alkohol, at måtte videresælge til en pris, der er lavere end opkøbsprisen; det er derfor nødvendigt i dette tilfælde, at forskellen mellem opkøbsprisen og salgsprisen for denne alkohol kan dækkes af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, garantisektionen, indtil et vist fast beløb;

bestemmelserne om finansiering, af de interventioner, der er omhandlet i Rådets forordning, (EØF) nr. 729/70 [1], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2788/72 [2], bør udvides til også at omfatte interventionsorganernes overtagelse af de ved destillationen fremkomne produkter;

visse vine, der skal leveres som omhandlet i artikel 36 i forordning (EØF) nr. 822/87, kan forarbejdes til vin, tilsat alkohol, bestemt for distillation; bestemmelserne om destillation bør derfor tilpasses i overensstemmelse med artikel 25 og 26 i forordning (EØF) nr. 2179/83;

for at gøre det muligt for Kommissionen at danne sig et overblik over, om forpligtelsen til den i artikel 36 i forordning (EØF) nr. 822/87 omhandlede destillation overholdes, er det nødvendigt, at de pågældende medlemsstater regelmæssigt på grundlag af meddelelser fra destillerierne underretter Kommissionen om destillationens forløb og resultaterne heraf;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltingskomitéen for Vin —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I denne forordning fastsættes reglerne for gennemførelsen af den i artikel 36 i forordning (EØF) nr. 822/87 fastsatte destillation for produktionsåret 1987/88.

Artikel 2

1. Producenter, der er undergivet den i artikel 36 i forordning (EØF) nr. 822/87 omhandlede forpligtelse til destillation, opfylder deres forpligtelse ved i overensstemmelse med stk. 2 og 3 at levere deres vin til et godkendt destilleri senest den 31. juli 1988.

I det i artikel 26, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2179/83 omhandlede tilfælde opfyldes forpligtelsen ved levering af vinen til en virksomhed, der er godkendt til at forarbejde vin til vin tilsat alkohol, bestemt til destillation, senest den 30. juni 1988.

2. Med hensyn til de i artikel 36, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 822/87 omhandlede vine er den enkelte producent pligtig til at levere en mængde, der svarer til den samlede mængde, han har produceret, med fradrag af:

— en mængde på 10 hl,

— den mængde, som han forelægger bevis for at have udført senest den 31. juli 1988.

Såfremt destillationsforpligtelsen påhviler et kooperativ, gælder det i første afsnit, første led, fastsatte fradrag på 10 hl for hvert af de medlemmer, der faktisk har leveret spisedruer til kooperativet. Den samelde mængde, som kooperativet kan fradrage, kan dog ikke overstige den samlede mængde, der er tilbageleveret til hvert af de medlemmer, som har leveret spisedruer i løbet af produktionsåret 1987/88.

3. Med hensyn til de i artikel 36, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 822/87 omhandlede vine er den enkelte producent pligtig til at levere en mængde, der svarer til den samlede mængde, han har produceret, med fradrag af:

— en mængde på 10 hl,

— den mængde, som han forelægger bevis for at have udført senest den 31. juli 1988,

— den mængde, der svarer til den normalt fremstillede mængde, som beregnet i overensstemmelse med stk. 4.

[1] EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 13.
[2] EFT nr. L 295 af 30. 12. 1972, s. 1.

4. For hver administrativ enhed er den samlede normalt fremstillede mængde vin lig med gennemsnittet af de fremstillede mængder i produktionsårene 1974/75 til 1979/80 i De Ti og 1978/79 til 1983/84 i Spanien, for så vidt angår vin af druer, der i klassificeringen er anført både som druesorter til vinfremstilling og som druesorter til anden anvendelse.

Hvad angår vin af druer, der i klassificeringen for én og samme administrative enhed er anført både som druesorter til vinfremstilling og som druesorter til brændevinsfremstilling, nedsættes denne mængde dog med de mængder, der har været omfattet af en anden destillation end den, der er beregnet til at fremstille vinbrændevin med oprindelsesbetegnelse.

Hvad angår den i første afsnit omhandlede vin, fastsætter de pågældende medlemsstater den mængde vin, der normalt fremstilles pr. ha, ved for den i nævnte afsnit omhandlede referenceperiode at fastsætte delkvoter af vin af druer, der i klassificeringen for én og samme administrative enhed er anført både som druesort til vinfremstilling og som druesort til anden anvendelse.

5. Den enkelte producents samlede producerede mængde er lig med summen af de vinmængder, der er nævnte i afsnit 1 i den i artikel 2, stk. 1, i forordning nr. 2102/84 omhandlede produktionsanmeldelse, og de mængder, der er opført i de i artikel 14 i forordning (EØF) nr. 1153/75 omhandlede til- og afgangsbøger, og som producenten efter tidspunktet for indgivelse af produktionsanmeldelse selv har fremstillet af druer eller af most af druer af sorter, som omhandles i artikel 36, stk. 1 og 2, i forordning (EØF) nr. 822/87, således som anført i anmeldelsen.

Artikel 3

1. Den i artikel 36, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 822/87 fastsatte opkøbspris er 1,56 ECU pr. % vol/hl. For vin af druer produceret i Spanien fastsættes prisen til 1,06 ECU.

2. Den i stk. 1 omhandlede opkøbspris betales af destilleriet til producenten senest tre måneder fra det tidspunkt, hvor de enkelte vinpartier tilgår destilleriet.

Artikel 4

1. Destillation som omhandlet i artikel 36, i forordning (EØF) nr. 822/87 må ikke foretages efter den 31. august 1988.

2. Ved direkte destillation af de i artikel 2, stk. 4, andet afsnit, omhandlede vine må der kun fremstilles et produkt med et alkoholindhold på 92 % vol eller derover.

3. Destillerierne sender senest den 10. i hver måned for den foregående måned en oversigt til interventionsorganet over de mængder vin, der er destilleret, og de ved destillationen fremkomne mængder produkter, fordelt på de i artikel 3, stk. 1, første afsnit, i forordning (EØF) nr. 2179/83 omhandlede kategorier.

Artikel 5

1. Destillerierne kan modtage støtte på de betingelser, der er omhandlet i stk. 2.

Støtten fastsættes på baggrund af de i artikel 3, stk. 1, nævnte priser til henholdsvis:

— 1,09 og 0,59 ECU pr. % vol/hl for destillationsprodukter, der svarer til definitionen på neutral alkohol i bilaget til forordning (EØF) nr. 2179/83,

— 0,98 og 0,48 ECU pr. % vol/hl for destillationsprodukter, der er brændevin, og som opfylder de i gældende nationale bestemmelser indeholdte kvalitetskrav,

— 0,98 og 0,48 ECU pr. % vol/hl for destillationsprodukter, der er destillater eller råalkohol med et alkoholindhold på mindst 52 % vol.

2. Destillerier, som ønsker at modtage den i stk. 1 omhandlede støtte, indgiver senest den 31. oktober 1988 en ansøgning til interventionsorganet i den medlemsstat, på hvis område destillationen har fundet sted, efter artikel 17, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2179/83.

Medlemsstaterne kan kræve, at den i stk. 1, litra a), i nævnte artikel omhandlede oversigt attesteres af en kontrolinstans.

3. Interventionsorganets udbetaling af støtten til destilleriet er betinget af, at destilleriet inden to måneder efter indgivelsen af den i stk. 2 omhandlede ansøgning:

— fremlægger bevis for, at det har betalt den i artikel 3 omhandlede opkøbspris,

eller

— garanterer over for interventionsorganet. Denne garanti skal være lig med 110 % af den støtte, der ansøges om.

I det i første afsnit, andet led, nævnte tilfælde skal destilleriet senest den 31. december 1988 over for interventionsorganet fremlægge bevis for, at det har betalt den i artikel 3 nævnte opkøbspris.

Interventionsorganet frigiver garantien senest en måned efter fremlæggelsen af beviset.

Hvis beviset fremlægges efter den 31. december 1988, men inden den 1. marts 1989, og hvis denne forsinkelse ikke skyldes grov forsømmelse fra destilleriets side, frigiver interventionsorganet 80 % af garantien.

Hvis det konstateres, at destilleriet ikke har betalt opkøbsprisen, udbetaler interventionsorganet til producenten inden den 1. juni 1989 et beløb svarende til støtten, eventuelt gennem interventionsorganet i den medlemsstat, hvor producenten er hjemmehørende.

Artikel 6

1. Produkter med et alkoholindhold på mindst 92 % leveres til interventionnsorganet senest den 31. oktober 1988 eller, hvis artikel 11, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2179/83 anvendes, på et tidspunkt, der fastsættes af den ansvarlige nationale myndighed.

2. Den pris, som interventionsorganet skal betale destilleriet, fastsættes på baggrund af de i artikel 3, stk. 1, nævnte priser til henholdsvis 2,05 og 1,55 ECU pr. % vol/hl.

Har destilleriet modtaget støtte efter artikel 5, nedsættes ovennævnte pris med denne støtte.

Har destilleriet ikke modtaget ovennævnte støtte, anvendes artikel 5, stk. 2.

3. De i stk. 2 omhandlede priser gælder for neutral alkohol som fastlagt i bilaget til forordning (EØF) nr. 2179/83.

For andre former for alkohol nedsættes de i stk. 2 omhandlede priser med 0,11 ECU pr. % vol/hl ren alkohol.

4. Interventionsorganet foretager udbetaling til destilleriet senest tre måneder efter dagen for alkoholens levering.

Artikel 5, stk. 3, anvendes med de nødvendige tilpasninger.

Artikel 7

Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, garantisektionen, deltager i afholdelsen af de udgifter, der påhviler interventionsorganet i forbindelse med overtagelsen af alkohol.

Bidraget fastsættes på baggrund af de i artikel 3, stk. 1, nævnte priser til henholdsvis 1,09 og 0,59 ECU pr. % vol/hl alkohol, der overtages.

Der udbetales intet bidrag for alkohol, der overtages efter artikel 11, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2179/83.

Artikel 4 og 5 i forordning (EØF) nr. 729/70 anvendes på denne deltagelse.

Artikel 8

1. Såfremt artikel 26, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2179/83 finder anvendelse, indsendes kontrakten eller leveringsangivelsen vedrørende forarbejdning til vin tilsat alkohol, bestemt til destillation, til det ansvarlige interventionsorgan til godkendelse senest den 31. januar 1988.

Interventionsorganet meddeler producenten resultatet af godkendelsesproceduren inden 15 dage fra datoen for indsendelsen af kontrakten eller angivelsen.

2. Forarbejdning til vin, tilsat alkohol, bestemt til destillation, kan ikke finde sted efter den 31. juli 1988.

3. Destillation af vin, tilsat alkohol, bestemt til destillation, må kun finde sted efter godkendelse af kontrakten eller angivelsen og senest den 31. august 1988.

4. Forarbejdningsvirksomheden sender senest den 10. i hver måned til interventionsorganet en oversigt over de mængder vin, den har fået leveret i den foregående måned.

5. Forarbejdningsvirksomheden kan for vin, der er forarbejdet ved tilsætning af alkohol med henblik på destillation, modtage en støtte, der på baggrund af de i artikel 5, stk. 1, nævnte priser fastsættes til henholdsvis 0,96 og 0,46 ECU pr. % vol/hl virkeligt alkoholindhold før forarbejdningen til vin, tilsat alkohol, bestemt for destillation.

Forarbejdningsvirksomheden indsender med henblik på denne støtte senest den 30. november 1988 en ansøgning til det ansvarlige interventionsorgan og vedlægger en kopi af ledsagedokumenterne vedrørende transporten af den vin, støtteansøgningen omfatter, eller en oversigt over disse dokumenter.

Medlemsstaterne kan kræve, at kopierne eller oversigten som omhandlet i andet afsnit påtegnes af en kontrolinstans.

Støtten udbetales senest tre måneder efter at der er indsendt bevis for, at den i artikel 26, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 2179/83 omhandlede garanti og i hvert fald senest tre måneder efter at kontrakten eller angivelsen er godkendt.

6. Uden at artikel 23 i forordning (EØF) nr. 2179/83 i øvrigt herved anfægtes, frigives garantien kun, såfremt der senest den 31. marts 1989 er fremsendt bevis for:

— at den samlede mængde vin i kontrakten eller angivelsen er forarbejdet til vin, tilsat alkohol, bestemt til destillation, og at den er blevet destilleret,

— at opkøbsprisen for vinen er udbetalt til producenten inden for den i artikel 3, stk. 2, omhandlede frist.

Hvis ovennævnte bevis ikke fremsendes senest den 1. juli 1989, inddrages hele garantien.

Hvis beviset fremsendes efter fristens udløb, men før den 1. september 1989, frigives indtil 80 % af garantien.

Hvis det konstateres, at forarbejdningsvirksomheden ikke har betalt producenten opkøbsprisen, udbetaler interventionsorganet til producenten inden den 1. august 1989 et beløb svarende til støtten, eventuelt gennem interventionsorganet i den medlemsstat, hvor producenten er hjemmehørende.

Artikel 9

Som undtagelse fra artikel 36, stk. 1 og 2, i forordning (EØF) nr. 822/87 kan de i samme artikel omhandlede vine forsendes:

— til et toldsted med henblik på afslutning af toldformaliteter ved udførsel og derefter forlade Fællesskabets toldområde,

— til en godkendt forarbejdningsvirksomhed med henblik på forarbejdning til vin, tilsat alkohol, til destillation.

Artikel 10

1. Uden at dette i øvrigt berører anvendelsen af bestemmelserne i artikel 47 i forordning (EØF) nr. 822/87, og bortset fra tilfælde af force majeure, fastsætter den kompetente myndighed, såfremt producenten eller destilleriet ikke opfylder en af de forpligtelser, der påhviler ham/det i medfør af denne forordning, de foranstaltninger, som den skønner nødvendige under hensyn til den påberåbte omstændighed.

2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de tilfælde, hvor stk. 1 er blevet anvendt, samt om, hvorledes anmodninger om anvendelse af force majeure-klausulen er blevet imødekommet.

Artikel 11

1. Medlemsstaterne sender senest den 20. i hver måned Kommissionen en oversigt for den foregående måned med følgende angivelser:

— de mængder vin og vin tilsat alkohol, der er destilleret,

— de mængder alkohol, der er leveret til interventionsorganerne i forbindelse med destillation ifølge artikel 36 i forordning (EØF) nr. 822/87,

— de mængder brændevin af vin, der er produceret, samt de mængder alkohol, disse produkter indeholder,

— de mængder af andre produkter med alkoholindhold på mindst 52 % vol, for hvilke der er anmodet om støtte.

2. For alkohol, der er overtaget af interventionsorganet, giver medlemsstaterne inden den 1. oktober 1987 Kommissionen meddelelse for produktionsåret 1986/87 om salgspriserne i hele produktionsåret samt om de mængder, der er solgt til disse priser, og de pågældende produkters kendetegn.

3. Senest den 31. marts 1989 giver medlemsstaterne Kommissionen meddelelse om de tilfælde, hvor destillerierne eller forarbejdningsvirksomhederne ikke har overholdt deres forpligtelser, og om de foranstaltninger, der er truffet som følge heraf.

Artikel 12

De i denne forordning omhandlede beløb omregnes til national valuta ved hjælp af den repræsentative kurs, som den 1. september 1987 gælder for vinsektoren.

Artikel 13

Den i artikel 47, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 822/87 omhandlede referenceperiode er for så vidt angår forpligtelserne i artikel 40 i samme forordning perioden 1. september 1987 til 31. juli 1988.

Artikel 14

Denne forordning træder i kraft den 1. september 1987.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. juli 1987.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESSEN

Næstformand